

І сучому наукається, Свого не цураються... Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07308

КОРОТКІ ВІСТКИ

Віторок, 29-го лютого 1972

В АМЕРИЦІ

ЗАПУСК КОСМІЧНОГО КОРАБЛЯ „ПІОНЕР-10“ з Кейп Кеннеді тимчасово відкладений, бо в тому районі відбувалася велика буря і, крім того, був пошкоджений електричний кабель.

У ВАШИНГТОНІ ПОСТАЛА НОВА ОРГАНІЗАЦІЯ під назвою „Група Діп“, складена виключно із людей старшого віку, пенсіонерів, які є фахівцями з різних ділянок знань і практики.

ПІЛЛЯ ВІДВИДІН ВОСЬМИ ВЕЛИКИХ МІСТ совєтська делегація, складена з інженерів - будівельників відійшла до ССРСР. Найбільше вразила членів делегації „простота конструкцій“ високих будинків у американських містах.

АРГЕНТИНСЬКИЙ УРЯД ЗАБОРОНИВ усі фінансові операції на території країни в закордонній валюті. Така валюта має бути виміняна на аргентинські гроші.

НА АЛІАСЦІ ЗАРЕЄСТРОВАНО ЗЕМЛЕТРУС середньої сили, який не завдав шкоди шляхам чи будовам. Його центр знаходився приблизно на відстані 500 миль на південний захід від Енкореджу.

АНЕЦІДЕНТНИЙ СУД У БРУКЛІНІ. Н. И. ВІДКРИВ рішення Стейтсового вищого суду, за яким могло б діяти до заборони абортів у Нью-Йоркському стейті в муниципальних шпиталях.

ПРОВІДНИКИ НЕГРІВ У НЬОАРКУ. Н. ДЖ. І ПЛОЩА ЛЕТУНСЬКИХ КОМПАНІЙ прийшли до згоди в питанні zatrudнень чорних робітників на літовищі.

У СВІТІ

У КОМУНІСТИЧНОМУ КИТАІ ШЕ ЗАЛИШИЛИСЬ 5 американських журналістів. Більшість з-поміж 85-ох журналістів, які товаришили президентові Ніксонові до Китаю, внесли прохання на продовження їм китайської візи.

У ФРАНЦІЇ В КОМУНІСТИЧНОМУ КИТАІ 6 ще три американці, засуджені на довічний термін кари за „дипломатство“.

ЧЖОУ ЕНЬ-ЛАН ВІДЬІВАВ през. Ніксона перед відлетом Ніксона з Шанхаю в його помешканні і ще одну годину перебів із Ніксоном на розмові віч-на-віч.

БРИТАНІЯ ХОЧЕ ПОЛІШИТИ свої взаємини з Іспанією. Британський міністер закордонних справ Алекс Далглейс Гом полетів до Іспанії на розмови з генералісімусом Франсіско Франком.

ПАПА ПАВЛО УІ СТУРВОВАНИЙ, що у Римі — замало дерев. Хоч Рим має їх кругло 500, проте вони здебільша в одній центральній ділянці, а на передмістях, які щораз розбудовуються, є тільки невеликі й тимчасові калпичі.

ЄГИПЕТСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ АНВАР САДАТ ВІДКРИВ пропозицію Америці, щоб розмови з Ізраїлем велися за зразком, що їх покійний американський дипломат Ралф Бенч відбув у 1949 р. на Кіпрі про перемир'я після першої ізраїльсько-арабської війни.

ПОЛІЦІЯ У ВЕНЕЦІЇ ВІДНАШІЛА вкрадені обрави вартості коло двох мільйонів дол. Ті мистецькі скроби застаріли з музеїв та приватних збірок.

УНСОЮЗ І ВЕЛИКА ГРОМАДА СУПРОВОДИЛИ НА ВІЧНИЙ СПОЧИНОК СВ. П. ПЕТРА ПУЦИЛА

Впродовж чотирьох днів, від п'ятниці 25-го до понеділка 28-го лютого, прощали представники УНСоюзу та українська громада Чикаго бл. п. Петра Пуцила, головного касира УНСоюзу і касира УЖКА та довголітнього діяча численних українських організацій Чикаго. Після ненадійної смерті Покійного в середу 23 лютого, була спешно відправлена панахида біля доми бл. п. Петра Пуцила в похоронному заведенні Литвина і Литвина в Грінвуді, Н. Дж.

Сл. п. Петро Пуцило

стареннями тестями Розою і Николаєм Гуманками, виступили панахида представників УНСоюзу головний Йосип Лисогір, кол. головний касир і почесний член Головного Уряду УНС Роман Слободян, езекутивний директор УЖКА мгр Іван Вазарюк, редактор „Свободе“ Антін Драган, фінансовий секретар „Провідиля“ інж. Романа Кравчиши, заступник гол. представника УНПомочі Лев Фуртала та вєсч. о. Л. Лавринюк.

В неділю вечором зібрався в похоронному заведенні Головного Уряду УНСоюзу та близько трьох сотень приятелів Покійного і громадян Чикаго, щоб віддати йому останню прислугу та складати вислову співчуття його ошечалій родині.

Три сотні осіб зібралось в понеділок ранком у похоронному заведенні, щоб віддати вічний спочинок. Разом з родиною бл. п. Петра Пуцила, його дружиною Стефанією дочкою Іванною з мужем Джералдом Мей, сином Норманом, мамою Анною, братом Стефаном, сестрами Евою Фесат і Норою Боркс та

Тисячі людей у Західній Вирджинії чекають на допомогу

Мен, Зах. Вирджинія. — Після суботньої катастрофи, коли водами з проламаної греблі занесло багато поселень в долині Вольфола Крек, рятувальні команди все ще розшукують тіла загиблих людей.

У Нью Йорку й околицях дещо зросло кошти прожиття

Вашингтон. — У всій країні кошти прожиття підвищилися у минулому місяці дуже незначно, на 0.1 відсотка, але почало дорожчати м'ясо.

Вашингтон. — У всій країні кошти прожиття підвищилися у минулому місяці дуже незначно, на 0.1 відсотка, але почало дорожчати м'ясо.

Вашингтон. — У всій країні кошти прожиття підвищилися у минулому місяці дуже незначно, на 0.1 відсотка, але почало дорожчати м'ясо.

Вашингтон. — У всій країні кошти прожиття підвищилися у минулому місяці дуже незначно, на 0.1 відсотка, але почало дорожчати м'ясо.

ВЕРНУВШИСЬ З КИТАЮ — НІКСОН СТВЕРДЖУЄ УСПІХ СВОЄЇ ПОДОРОЖІ

Вашингтон. — Президент Річард Ніксон вернувся з своєю дружиною та почетом в понеділок 28 лютого о. р. о. год. 9:15 вечором на літаку Ендрю у Мериленді під Вашингтоном, відбувши останній етап своєї подорожі у 7-мигодинному леті з Енкореджу на Аліасці. На літаку очікувала його велика група яких 5 000 осіб — всі члени Уряду під проводом віце-президента Спіро Агню, члени штабу Білого Дому, вєс дипломатичний корпус та війнятком тільки амбасадора Вільного Китаю Джеймса Шена, лідери обох палат Конгресу й запрошені державні службовики.

ЗСА заспокоюють Японію, — Москва перестала мовчати про Пенін

Токіо. — Асистент державного секретаря для далекосхідних справ Маршалл Грін і спеціаліст справ Далекого Сходу, член штабу Крайової Ради Безпеки Дікон Голдрідж, який разом з президентом Ніксоном і Генрі Кіссінджером брав участь у всіх розмовах з Чжоу Ень-лаєм, прибули безосередно з Шанхаю до Токіо, де відбули спешну дозву розмову з японським міністром закордонних справ Такео Фукуду й офіційно з прем'єром Ейсаку Сато.

Президент-марксист д-р Алленде намагається контролювати Чілійський Університет

Сантьяго. — Ліва урядова коаліція під проводом президента - марксиста д-ра Салвадора Алленде продовжує свої намагання контролювати найбільший у країні Чілійський Університет у Сантьяго. Для цього з урядових кіл висунули свого кандидата на пост ректора Університету — незалежного науковця - економіста Феліпе Герреру, колишнього члена Соціалістичної партії і особистого приятеля д-ра Алленде.

Тисячі людей у Західній Вирджинії чекають на допомогу

Мен, Зах. Вирджинія. — Після суботньої катастрофи, коли водами з проламаної греблі занесло багато поселень в долині Вольфола Крек, рятувальні команди все ще розшукують тіла загиблих людей.

У Нью Йорку й околицях дещо зросло кошти прожиття

Вашингтон. — У всій країні кошти прожиття підвищилися у минулому місяці дуже незначно, на 0.1 відсотка, але почало дорожчати м'ясо.

Вашингтон. — У всій країні кошти прожиття підвищилися у минулому місяці дуже незначно, на 0.1 відсотка, але почало дорожчати м'ясо.

В записці з України подають нові прізвиська заарештованих й інформують про суд

У передачі в Україні й одержаній тут записці поданої інформації про проведені у Львові і в Києві арешти й названі деякі дальші прізвиська заарештованих. Згідно із цими даними, арешти розпочалися 12 січня 1972 року. У Львові були арештовані: Ірина Стасів - Калинець — жінка поета Ігоря Калинця, Стефа Шабатура — художниця, працювала в ділянці мистецьких кілмиїв, Вячеслав Чорновіл, Михайло Осадчий, Стефа Гулик — працівники Товариства охорони пам'ятников, мати 8-місячної дитини, Івал Гель — журналіст, Грицько Чубай — художник - декоратор в театрі ім. Заньковецької. Із арештованих у Києві названі: Іван Світличний, Василь Стус, Євген Сверстюк — автор „Собору в риптованні“, Олег Сергієнко, Леонід Селєзенко, Микола Шумук, Зіновій Антонович, о. Романів — зі Станислава, Пірновія Франко — донька письменника Тараса Франка й внучка Івана Франка, від кількох уже років без праці, подібно, як Ірина Стасів - Калинець, Леонід Пліощ — інженер - математик, Івал Даноба — був пізніше випущений, Микола Плахотюк та Минайло — перше ім'я невідоме. Всім арештованим закладають порушення 62-ї статті кримінального кодексу УССР. КГБ заповідає, що суд буде прилюдний і що на судову залю буде допущений „народ“. Побачення з урештованими й будь-які передачі для них заборонені.

В Нью Йорку „вибрав свободу“ совєтський громадянин, перекладач в ОН

Нью Йорк. — В понеділок 28 лютого о. р. до двох американських поліцейстів на одній із вулиць Квінсу підійшов совєтський громадянин Міхал В. Белов і — назвавши себе — заявив їм про своє бажання одержати право політичного азилу. Після відведення його до поліцейської станції, викликали службовці ЕФ-Бі-Ай та Еміграційної і Нагуралізаційної Служби встановили, що Белов не був членом совєтської місії до ОН, але був тільки привезений із Совєтського Союзу і призначений як перекладач для праці в ОН. Речень його перебування в ЗСА вже кінчилися і незабаром він мав від'їхати до ССРСР. Белов перебував у ЗСА із своєю жінкою і двома дітьми. Белов закінчив опдачуvalu з фондів ОН школу перекладачів у Москві в 1967-1968 роках. Перед тим, в 1950-1956 роках, вчився у московському Інституті Міжнародних Взаємин і потім працював, як один з редакторів совєтської пресової агенції ТАСС. Під час перебування Белова встановлено, що він не мав ніякого відношення до заарештованого недавно за шпигунство члена совєтської делегації до ОН Маркелова. Белова розпитували також у присутності службовців ЕФ-Бі-Ай аташе совєтської місії до ОН Юрій Петров, намагаючись переконатися в тому, щоб він вернувся до Совєтського Союзу. Не зважаючи на всі переконання, Белов вирішив таки просити уряд ЗСА про право азилу.

Видано працю проф. В. Плюща з історії української медичної науки

Мюнхен. — У видавничій української Вільної Академії Наук у Німеччині появилась перша книга великої праці відомого українського лікаря й дослідника історії української медицини проф. Василя Плюща п. н. „Історія історії української медицини та освіти“. Около цієї перша 342-сторінкова книга час від початків української д-р жа в історії, значить, від кілької доби покінець 18 сторіччя. В окремих розділах праці наслідків розвитку української медицини в різні періоди історії, зокрема в книжку і в козацьку добу, і згодом в часі існування і діяльності Києво-Могилянської Академії та інших шкіл 18-го сторіччя, особливо же лівських та славєтградських медичних кіл. Зокрема широко висвітлена справа провідної участі українських лікарів і вчених медиків у розвитку російської медичної науки й освіти і в організації лікарств та шпиталів кол. Російської імперії. Зібрані в праці також енциклопедичні дані про найвидатніших українських лікарів. Завершується ця перша книга історії проф. В. Плюща списком першоджерельних праць до історії

Козак Методій П. Петренко, інженер, помер на Флориді

Ст. Петербург, Флоріда (П. П.) — 26 лютого о. р. помер тут 82-літній козак, інж. Методій Павло Петренко. Покійний народився у Івахівці біля Полтави в Україні. Інженерські студії покінчив на Україні. Під час 1-ї світової війни був старшиною артилерії. Як член відомої Української Республіканської Калелі під диктаторською проф. Олександром Кошиця відбув турне по ЗСА, Європі, Південній Америці й Мексико. У 1922 р. М. Петренко поселився на ставку в Нью Йорку. Рік пізніше він одружився з Марцією Антоанєттою Фольгіє і працював у Тексасській фірмі аж до своєї смертності до 1956 р. Був членом 171-го Відділу УНС. Осиротив дружинку Марію, сина Ігоря, доньку Лідію Франк і велику родину. Тільки останки Покійного перенесено до Вавид Бруку, де в п'ятницю, 3-го березня о. год. 9-й перед полуднем відправляється за покійної Вонолюбження і після відбувється похорон на місцевому. У країні цього Петренко похований на ставі Православному Цвинтарі.

Пам'яті людини, що мала свою думку

Життя і смерть — нерозлучні поняття. Все, що живе, ранише чи пізніше мусить умерти. І хоча смерть є такою ж samozрозумілою, як і життя, і хоча кожний її очікує, не означає ні дня її години, коли вона прийде, трапляється, що приходять зовсім несподівано. Це трапилося і з св. п. Петром Пущилом, головним касиром Українського Народного Союзу, касиром Українського Конгресового Комітету та взагалі одним із найбільш популярних діячів з-поміж народжених в Америці українського покоління, що помер минулої середи, 23-го лютого, може за яку годину після того, як встав від свого робочого стола в Головні Канцелярії УНСоюзу і був у дорозі додому. Наряд чи с між нами людина, яка бере участь в громадському житті або тільки їй цікавиться і яка не знала б особисто св. п. Петра Пущила чи не була б знайома з його численними виступами на різних форумах. Він же ж, завдяки своєму батькові — піонеру, був "записаний" в Українському Народному Союзі, отже в українській громаді, вже від його дитинства. Привагливою Пущилу з великим потягом згадував зусилля своїх батьків, щоб він вивчив рідну українську мову, якою бездоганно володів у-слово і письмі, щоб познайомити його з рідними традиціями, звичаями та рідними установами, зокрема Церквою і УНСоюзом, велику пошану і відданість для яких він мав уже — можна сказати — у своїй крові. Не дивно, що коли трапилося нагода працювати в рідній установі, насамперед у Шкільної - Позачкювій Спільної "Трибуни" у Чикаго і опісля в УНСоюзі, він цієї нагоди не прогав, хоча зі своїми кваліфікаціями і досвідом міг зайняти першорядне становище в американських установах, включно з федеральними, в яких раніше працював. Одною з найбільш приємних св. п. Петра Пущила було те, що він завжди мав власну думку і одверто висловлював її вільно і без страху, не боячись, що це йому подобалося, чи ні. Вистачить переглянути його друковані в "Свободе" звіти, насамперед як головного контролера її опісля як головного касира. Своєю мовою в "Свободі" часті друкувалися рубрики: "Петро Пущило каже". Це та приємна звичка, якою відзначаються тільки великі люди. Таким був Петро Пущило, який своїм життям, своїм характером і висновками заслужив собі на вічну пам'ять.

Сказане і промовчане

В офіційному комунікаті, проголошеному наприкінці одностороннього візиту президента Ніксона у Пекін, сказано багато, але найважливіше те, чого там не сказано. Натякнуто на це сам Ніксон і фактичний режисер тих відвідин та нарад Генрі Кесінджер: куди важливіше те, що станеться в майбутньому, ніж те, про що мова у комунікаті. Отож Ніксон і Чжоу Ень-лай дотримали слова: ні один не поступився зі своїх принципів. У комунікаті знову підтверджено взаємозв'язок становища обох сторін супроти В'єтнаму, Японії, Тайвані (Формозі). В одному пункті цього Пакістану й Індії обидві сторони заявили про збереження між ними миру, чи пак перемир'я, і відкриття шляхів до дружби з чужої території, але промовчано Бангладеш, що можна інтерпретувати як згоду на визнання держави Бангладеш, якщо Індія відкаже від своїх війська. Заповідь Ніксона, що ЗСА відкажуть свої війська з обширу Тайвані, «в міру покращення ситуації», себто в міру навізування якихсь розмов між Пекіном і Тайпеем про "мирне вирішення" тієї проблеми, прикра для В'єтнаму Китаю, але по суті не змінює ситуації; бо несповна 10.000 американського війська в обширі Тайвані були й так тільки символічним доказом на "прив'язність" там Америки, а Сьомя фльота залишається у Формозійській протоці і загрожує шлях комуністам до збройного "визволення" Тайвані. "Майстершиком" с той комунікат, який, попри ствердження всіх наявних розбіжностей, навіч у підсумках згоди обох сторін на ступеню "нормалізація" взаємин, неіснуючих впродовж щонайменше 22-ох років. Майстершиком було повне промовчання найважливішого, що цікавить, турбує і хвилює обидві сторони: Совєтського Союзу, начебто його не було і начебто він своїм агресивним імперіалізмом не загрожує ані Китаєві, ані Америці. Ясно, що в 15-годинних офіційних розмовах Ніксона з Чжоу Ень-лаєм, не рахуючи розмов з Мао Тсе-тунгом та розмов лід час процесів і бенкетів, вони не могли не говорити про СССР і не узгоджувати своїх позицій. Коли у травні ц. р. Ніксон має полетіти до Москви, то обидві сторони вирішили найкраще про Москву в комунікаті взагалі не говорити, але це не означає, що про неї не було мови.

В. С-ко ПРОВОКАЦІЯ — ГОЛОВНА ЗБРОЯ НГБ

В арсеналі совєтської зброї, поруч танків, мінометів і атомових бомб, провокація завжди відігравала першорядну роль. І власне вона, провокація, як перша найбільш дієва зброя, виявилася в тому арсеналі.

Ленін не раз казав своїм учням і однодумцям, що для огортання революційних цілей не вільно нехтувати ніякими засобами. Загострено, брехливо, ну, і, звичайно, провокаційно, хоч про це, із зрозумілих причин, ніколи не в'їсся і прилюдно не зачіпляли.

З історії більшовицької партії з провокаціями і провокаторами зустрічаємося ще на самих її початках. Після Лютневої революції 1917 року спеціальна комісія Тимчасового Уряду, створена з визначних правників, тодішніх діячів та істориків, досліджуючи архівні "охранки", виявила виразні сліди співпраці з царською поліцією поліції Писфа Сталина - Джугашвілі, пізнішого більшовицького комісара освіти Анатолія Луначарського і ще кількох "твердокаменних" більшовиків. Що робили вони в "охранці"? Чи не працювали там з дочурчання Леніна? А може це були "дайчики" на образ і подобу керівника єсерівської Бойової Організації Євзо Азефа, що підготував убіствя губернаторів, одночасно відкаючи виконавців тих убивств у липні поліції?

Для члена Державної Думи в Петербурзі Малиновського, що виступав там від імені більшовицької фракції, промови писав сам Ленін. Згодом виявилось, що був цей представник більшовицької співробітником "охранки". Ленін, очевидно, про лідерську роль Малиновського не здогадувався, але чи не був цей провокатор і зрадник виконавці в створеній Леніном атмосфері аморальності?

Близькі до Леніна і Сталіна люди пригадували, що збирав вони уважно студіювали політичний трактат Італійського письменника ХХІ століття Ніколого Макіавеллі "Князь і злочинець", який не зупиняється перед кривдою, присягою, віроломством, убицтвами, лицемірством і, очевидно, провокацією для досягнення своїх цілей. Карл Маркс характеризував макіавеллізм як здійснювану підступними, провокаційними методами політику для встановлення сильної диктаторської влади.

Як одну з дефініцій слова "провокація" є о в стькій Словоник іншомовних слів (в-во Політичної літератури УРСР, Київ, 1955) подає ось так: "Зрадницька діяльність таємних агентів, що проникли в революційні організації з метою інформувати політичну поліцію про діяльність революціонерів, видавати поліції кращих працівників, а також з метою підбавити революційні організації на такі дії, які ведуть до їх роз-

Омелян Прицак ТЕОРІЯ, ЩО СТОЙТЬ ЗА КОНЦЕПЦІЄЮ УКРАЇНОЗНАВЧИХ СТУДІЙ

Але справа в тому, що навіть дієсні члени Імператорської Академії Наук тоді з гордістю приймали номінацію на членів НТШ. Як тільки перша робітська революція 1905 р. відштовхнула вперед, власне члени Імператорської Академії Наук, що були заразом членами НТШ, подали свою авторитетну, історичного значення записку про те, що українська мова не яриччя, а самостійна літературна мова, наполегливо продукуючи важливі наукові здобутки, і що українська культура та національна ідентичність це не якась інтрига чужої розвідки, а необхідна, реальна справа.

Кожна інституція повинна точно знати, яке її основне завдання, а в ньому (завданні) є справжнє центральне, а що маргінальне, другорядне. Ніж, без сумніву, дуже потрібний інструмент. Але є різні ножі: металеві для дуже тонких медичних операцій і дерев'яні для розтинання киянок. І коли лікар узвяс б до делікатної операції, звичайно дерев'яного ножа, досконального для розтинання киянок, він, очевидно, свого завдання не міг би виконати.

С різні університети в Америці і Канаді, на різному рівні; деякі не кращі від старших клас колишньої крайової гімназії. Але завдання Гарвардського центру українознавчих студій — створити базу не для стосованої науки ("для пропаганди"), а для чистої науки в українознавчих дисциплінах. Щоб це було можливе, треба в першу чергу порядком дуже строгою селекцією вибрати групу найкращих, найдієвішних молодих людей, піклуватися ними, як оком, всесторонньо підготувати їх до того важливого завдання, а разом з тим створити їм атрактивний варіет праці.

Тому голова Комітету прийшов до переконання, що треба в першу чергу відновити, а то й створити для українознавчих дисциплін семінари (варіет праці) європейського типу. Америка досі не потребувала племати наукового доросту, і тому не створено відповідних органів. Американські університети досі могли імпортувати вже готових науковців з Європи.

Отже, створено перший, загальний семінар українознавчих студій із своїм призначенням і своєю спеціальною бібліотекою. Як тільки матеріальні обставини дозволять, один спільний семінар побиється ще двома, а то й трьома спеціальними семінарами для історії, літератури і мови.

Комітет Українознавчих Студій має, очевидно, багато завдань, але ось завдання — готовити науковий дорост на базі селекції — основне завдання. На ньому ми мусимо концентрувати всі наші, досі ще обмежені, можливості та зусилля.

Викладачі і викладачі з якої точки зору добрі тільки тоді, коли вони можуть допомогти рости цієї нової елітарної генерації українських учених. Також наша видавнича програма концентрується на потребах цієї нової майбутньої наукової еліти. На шість, це не лише теорія. За короткий час — не повні три роки — ми збрали біля себе гурт з понад десятків молодих талановитих людей (Грушевський за 20 років випустив не більше як 14 докторів), які не тільки вчаться, складають іспити, але й вже почали свою власну творчу наукову діяльність. Их орган "Рецензії" вже почав здобувати міжнародне визнання в науковому світі. Науковці багатьох країн нетерпеливо очікують на появу нового оцінщика "Рецензії", як на це вказують численні листи.

До кінця наступного академічного року будуть закінчені і підуть до друку приватні п'ять докторських дисертацій з українознавчих дисциплін. Я не сумніваюся, що ці дисертації здобудуть наукового світу. А коли плляючо, спільним зусиллям усе поволіючої себе, матеріально забезпеченої групи молодих учених (не одної особи) всі основні проблеми науки про Україну будуть атакуватися і публікуватися у престижних виданнях, визначних міжнародною наукою, тоді база для української ідентичності буде створена, а пошана всьому світу до української науки знов забезпечена.

Не треба буде писати розпаланих листів до різних редакцій про "українську правду", листів, звичайно доля яких — мандрипка до коша. Але до такого стану ще далека дорога. Якою далекою вона буде — у великій мірі залежить від нас, від вашого зрозуміння потреб науки і вашої жертвенності у ризальному 1972 році.

ПЕРЕД СВІТАНКОМ

Світас, і небо поволі згаса. Тьмянішас місяця орбітний серпанок. Не знало, в степу зарайхтіла роса. Чи синьо проміняться очі скитянок. А мак над могилкою з болію згорів, і синій туман — ніби саван печальний, Мов білі черниці, при світлі зорі завермили в молитві похилені мальви.

Що ти для мене готуєш, мій дню? Чим розпалачусь за зустріч з тобою? Золотом скитяниць? Дивитимися вогню? Чи долею, може? Чи, може, — себому? ВОРИС МОЗОЛЕВСЬКИЙ Київ

Степан М. Горак А ВСЕ ТАКИ ВИХОДИМО!

Звичайно, бути критичним — річ добра, але залишатися завжди песимістом таки гірша, а то й не оправдана. От, наприклад, "Свобода" з 4-го січня 1972 р. вислила з нагоди чисельної участі українських професорів в останній конференції Американської Історичної Асоціації в грудні 1971 р. досить оптимістичну редакційну статтю "Виходимо з кризи". Стаття, яка в принципі відзеркалювала вірно наші успіхи, знайшла свого критика в особі пані Марії Пискір з дописом "Виходимо чи тупцюємо на місці?" ("Свобода" з 17-го лютого 1972 р.).

Незалежно від добрих інтенцій і симпатій, що їх авторка має до української науки і справи, вона чомусь вольно малювала все на чорно, і навіть стверджувало, що ми все ще "тупцюємо на місці". Песимізм пані Пискір зрозумілий, коли зявлять під увагу її особисті переживання в одному з університетів Америки, але чому один неспіх живається для того, щоб зневідомити працю багатьох і перочитати наявні успіхи — такі залишаються невиснаженими.

Поскільки авторка листа в двох місцях покликанається на мене, уважаю за свій обов'язок дещо висвітлити все, що вважасмо за необхідне, щоб поставити українську науку на її місце і потрібному з національної точки зору рівні. Масмо також висліди українських предметів в кількох університетах, можемо їх мати в десятках університетів, якщо наша студентська молодь того бажала б і вимагала. На жаль, треба признати, що наші студенти все це не на висоті завдань.

Правдою є, що поза УНСоюзом мало-хто з українських суспільних, фізикових, політичних чи культурних установ цікавиться широким питанням українських студій в американських університетах. Правдою є також, що великі українські громади роками не вкладають науково - культурних імпрес, а як хтось і зариває, то залі залишаються порожніми. В тому напрямку Українська Американська Асоціація У і в єрентеських професійних організацій.

Звичайно, нам потрібно шораз більше українських науковців - професорів в університетах, і шкода, що наші студенти на 85% починають свої студії на найнижчому рівні — бечелер. Про це я вже згадував декілька разів, але відгук все ще мінімальний. Правда, українські науковці в останніх десяти роках видали вже досить поважає число наукових праць включно зі статтями, які появились в таких престижних журналах, як "Славик Рев'ю", "Іст Юрплен Квотерлі", "Кенедієн Славонік Лейперс" та інші.

За нашим обчисленням виходить, що за той час видано 15 книжок, написано 10 статей і виголошено більше як 20 доповідей на з'їздах американських професійно - наукових організацій як АГА, АААСС, АПС, ААТСВБЕЛ, АЕА і ін., не включуючи праць, виданих українською мовою, дописів у таких поважних журналах як "Український Історик" чи доповідей, виголошених в рамках УВУ, НТШ і УВАН. Щоб охопити це все,

уже тепер треба значного розміру бібліографії, і підготовлена УТ бібліографія України викаже, що наш доробок вже досить солідний, і стидатися нема чого. І тому твердження пані Пискір про наше "тупцювання" не вилержув жадної критики. Певно, с в нас багато недоліків і побаянь, але заперечувати осягнуте річ не оправдана. Прикро, бачити професорів українського роду з "націоналістичним" мисленням, які принищують унікальну українську тематику і вольють працювати роками над ворожими нам темами чи темами, що жадного відношення не мають до українства. Один з них захопився російським марксистом М. Покровським, другим — московським князівством, а третій відписує Київську Русь - Україну до історії Росії. Такі й подібні випадки прикро вражають, зокрема тоді, коли тих людей одного за другим покликається навчати нашу молодь в Гарварді за українські гроші.

Так, такі речі існують, і нашим спільним обов'язком є старатися заставити всіх до праці над українською тематикою в першу чергу. Адже масмо вже Гарвард, де можемо викладати все, що вважасмо за необхідне, щоб поставити українську науку на її місце і потрібному з національної точки зору рівні. Масмо також висліди українських предметів в кількох університетах, можемо їх мати в десятках університетів, якщо наша студентська молодь того бажала б і вимагала. На жаль, треба признати, що наші студенти все це не на висоті завдань.

Правдою є, що поза УНСоюзом мало-хто з українських суспільних, фізикових, політичних чи культурних установ цікавиться широким питанням українських студій в американських університетах. Правдою є також, що великі українські громади роками не вкладають науково - культурних імпрес, а як хтось і зариває, то залі залишаються порожніми. В тому напрямку Українська Американська Асоціація У і в єрентеських професійних організацій.

Ольга Приходько
НАМ'ЯНЕ СЕРЦЕ
(29)
З низькою спущеною головою поверталась Женя додому, думаючи, що лише бути наймиком до доброї жидівки, як жити в багатому домі у тілі тички із злыми очима. Повернулася до заїду і, дивлячись на нещасну матір з погамними, безвирозними очима, збирала всю силу волі, щоб бути до неї ніжною та уважною.

Один раз зустріла Женя товаришку, яка запросила її до себе. Родина товаришки не була замочною, але жили вони добре, бо товаришка мала кілька лекцій у приватній школі з платного виціно, як в урядових школах.

— Як же ти дісталася на ту посаду? — спитала Женя. — Ти ж мавши тільки гімназійний диплом. Ось я ходжу цілими днями по установах і по школах, була також у редакції газет, і ніде ніякої посади вільної нема. Всюди бачила багато панночок, але для себе нічого не можу знайти. А мама тяжко хвора, і я конче мушу заробити.

На це озався батько товаришки: — Янцю можемо вам порадити, то найперше залишити цю систему ходити та шукати посади. Таким способом дуже трудно кудись дістатися. У нашому місті все залежить від протекції. Ось і моя донька дістала свої лекції зовсім випадково через спільних знайомих. Коли деє має звільнитися посада, то звичайно її вже заздалегідь обіцяють тому, хто має впливового протектора. Отже, нам треба шукати не так посаду, як протектора. На учительські по-

сиди наїлегше можна дістатися через протекцію П. М., — він назвав прізвище Женниного "дядюшки". Женя почервоніла, але з усього було видно, що той добродушний пан ані гадки не має, що це — Женин родич.

Женя подякувала і пожалувала, що зразу не пішла до "дядюшки" в канцелярію, а тепер, очевидно, вже незручно до нього звертатись.

Тим часом приватних лекцій усе прибувало, так що якось можна було жити. Ходити по установах та обивати пороги Женя перестала. В міжчасі жидівка з заїду напирала деє димок серед малоого садка в старій частині міста. Димок був зашпунений і дуже старий, власниці жила деє далеко і мало рада, що знайшовся охочий найняти його хоч за малі гроші. Женя була щаслива, що в ці гарячі літні дні мати зможе перебувати в саду на свіжому повітрі, як то радий лікар, і ніщо не буде їй турбувати. З садка був гарний вид на річку Смотрич та на Руські фільари, які терасами веселих, зелених садків вкривали проележний берег річки. В садку було досить овочевих дерев, і Женя мала ту радість просто з дерева носити достиглі, сочисті плоди своєї бідній матері, яка майже весь час лежала в садку. Погода стояла чудесна і біде обличчя пані Надії навіть трохи засмалилось. Женя все старалась її розважити, оповідала великі цікаві історії, старалася знайти хоч найменший прояв життя в її погамлих очах, але все марно.

Так минало літо, наближався початок шкільного року, і Женя майже втратила надію на посаду. Але світ не без добрих людей. Хтось повідомив її, що в одній із місць шкільна має звільнитися вчительське місце. Тоді вона пішла до директора тієї школи, розповіла йому про свої обставини, про те, що бігом року сподіватись одержати диплом високої школи, і просила допоручити її кандидатуру на те місце.

Енергійна дівчина сподобалася директорові, і він представив її інспекторові, не маючи поняття, що це — його родичка. Таким чином Женя без протекції дісталась на певну посаду, де успішно працювала довгі роки.

Праці у Жені було дуже багато: крім школи та приватних лекцій, готувалась до державних іспитів на курсах, але на те майже ніколи не ставало часу. Треба було дбати про маленьке господарство, а головною доглядати матір, як малу дитину.

Осінь, як звичайно в Кам'яній, була тепла, тиха, і Женя помічала, що мати стає щораз міцнішою. Того року дуже вродили сливки. Женя не мала часу з ними щось робити і стиглі овочі потроху обвисали, так що багато їх валилося на землі між травкою. Женя часом їх збирала і висипала на дах сушитися, але здобільшого вони марно гинули. Одного дня, повернувшись із школи, Женя зі страшним схвилюванням побачила, що мати збриса сливки. Вона кинулася до матері, а мати з докором промовила: — Та ж то гріх так яврянувати дар Божий! Чом не зварити з того повидла? Такі чудесні достиглі сливки... Зворушена Женя аж заплакала, кинулась цілувати материні руки. Але мати того не зрозуміла, поведилася так, ніби нічого не сталося, ніби вона ніколи не була хворою і завжди тут жила й господарювала. Сказала, що зараз же, негайно з тих сливочок треба варити повидло.

Женя не перечила, вона просто не вірила, що мати раптом повернулася з небутия, і найбільше боялася, щоб не спитала про Жорка. Побігла роздобувати посуди і, повна радості, заходилась разом із матір'ю варити повидло.

Власне цей господарський інстинкт, зацпелений з наймолодших літ у підсвідомість, був тим стимулом, що повернув пані Надію до реального життя.

Також повернення, крім утіхи, на жаль, принесло з собою також хвилювання великого страждання.

В міру того, як пані Надія приходила до себе, вона

почала згадувати все минуле, і не раз Женя заставала її подранилою, заплаканою і мусила слухати тяжкі докори за те, що не дала їй спокійно умерти. Часами напади того відчаю були такі бурхливі, що Женя жахалась, що хтось із сусідів те почує, може подумати, що мати збожеволіла і буде вимагати, щоб її забрали до психіатричної лікарні.

Один раз, коли мати особливо дорікала Жені, чому вона відвезла її з Києва, чому вони не залишилися хоча б частинно переказати свою останню розмову з братом. Вияснила, що Жорж сам наказав їм виїхати з Києва, що вона протестувала, бож мусіла кінчати курси, щоб дістати диплом, але він сказав, що вона може на іспит приїхати, що коли б вони залишилися у Києві, то його нова рідня може якимнебудь способом довідатися, що у нього білі родичі, і тоді він буде перед ними скомпромітований.

Це страшно врадило матір, але вона все те зрозуміла, бо знала добре світ і людей, і тоді всі її досади зворушались на ту великопанську родину, яка забрала їй дорогого сина.

На щому пані Надія трохі заспокоїлася. Згодом вона зовсім поправилася і найняла собі на передмісті димок з великим садом та городом. Там можна було провадити господарство, і вона повернулася у свою звичну сферу інтересів.

Згодом зі свого саду пані Надія створила чудовий куток повний квітів, підібраних дбайливо в гармонійній комбінації барв. Така краса і чудовий аромат приваблювали сусідів та перехожих поглядати хоч через пліт на те щедре багатство землі, любовно виплекане пильними руками працювотої жінки, яка довгі роки жила рабським життям, замкнена в малій, темній кухні, без сонця, без радості, без нагору.

(Далі буде).

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в неділю, 27-го лютого 1972 р. на 87-ому році життя по довгій і тяжкій недужі відійшов у Вічність **НАШ НАЙДОРОЖЧИЙ БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ, ШВАГЕР, СВАТ, СТРИНКО І ВУНКО**

бл. п. ОЛЕКСАНДЕР ВАЩУК

народжений 14 листопада 1885 р. в Глібовичах Великих, пов. Бібрка, Україна, сотник УГА, професор високих шкіл в Україні, довголітній політичний в'язень большевицьких і німецьких тюрем і концентраків.

ПАНАХИДА в середу, 1-го березня ц. р. в похоронному заведенні Quin & Sons (ріг Бродвею і 36-ї вулиці) в Асторі, Н.Я., о год. 9:30 веч.

ПОХОРОН в четвер, 2-го березня ц. р., о год. 9:30 ранку. Тіло буде перевезене з похоронного заведення до української католицької церкви Чесного Хреста (ріг 31-ї Евно і 30-ї вулиці), Асторія, а відтак, по Службі Божій, на українській православної цвинтар в С. Бавид Бруку, Н.Дж.

- Тисяким горем прибиті:
- Дочка — Олександра з чоловіком д-ром Віталієм Богдановичем
 - Сваха — Олена Богданівна
 - Внуки — Володимир
 - Сестри — Євгенія з чоловіком Василем Креховецьким, Олена Дізнавська в Україні, Марія Янульчак в Канаді, Павлина Крохмальницька в Україні
 - Брати — д-р Корнелій Ващук з дружиною Софією в Канаді, о. Лев Ващук в Україні
 - Братова — Стефанія Ващук
 - Сестринці і сестринки — Ірена з чоловіком Богданом Копитко і синами Марія, Ольга і Леся з дому Дізнавських з родинами в Україні, Софія з чоловіком Михайлом Дячук в Україні, Корнелій Креховецький з дружиною і дітьми Юрій Янульчак з дружиною і дітьми в Канаді, Роман Крохмальницький з дружиною і дітьми в Канаді і братанки — Христи з чоловіком Карлом Барташ
 - д-р Люба з дому Ващук в Україні, Борис Ващук з дружиною і дітьми в Канаді, Євген Ващук з дружиною і дітьми в Канаді, Роберт Ващук
 - Величка і дальша родина в Америці й Україні.

УНСОЮЗ І ВЕЛИКА ГРОМАДА

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Рождства Пресвятої Діви Марії. Там же на цвинтарі були теж виголошені останні прощальні слова: головного предсідника УНСОЮЗУ Носила Лисогора, голови Виконавчого Комітету УР-Союзу Антона Ватюна і голови Контрольної Комісії м-ра Івана Геврика від членства УНСОЮЗУ в Канаді. Всі три підкресливали у своїх прощаннях заслуги Покійного в громадській діяльності і в праці для УНСОЮЗУ та активність в американській Республіканській партії, де Покійний займав провідні пости у відділі націоналістичній та в українському відділі.

ПРИМІТКА РЕДАКЦІЇ:

З огляду на часто виникане тепер у міжнародній пресі ім'я червоногвардійського прем'єра, у „Свободі”, починаючи від 29-го лютого ц. р., вживатиметься замість дотеперішнього написання Чу Ен-лай, покримане: Чжоу Ень-дай.

УКРАЇНЬСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

Доповідь д-ра Ярослава К. Туркало: „ГОРА СЕНАЙ ТА МАНАСТИР СВ. КАТЕРИНИ” (враження з подорожі на Сінгапурський півострів та з відвідин найстарішого християнського монастиря VI століття)

Доповідь буде ілюстрована кольоровими фотографіями. Доповідь відбудеться в суботу, 4-го березня 1972 р., о 4-й год. дня в приміщенні Академії: 206 West 100 вул., Нью Йорк, Н.Я.

Тіла похорону всі його унаслідки були на поминальному прийнятті, яким провів івж. Степан Куропас. Він представив членів Головного Уряду УНСОЮЗУ та близьких співробітників бл. Петра Пуцила в Чикаго, а потім попросив до слова спершу 97-літнього тестя Покійного, Николу Гуманюка, останнього із організації „Гайдамаків”, яка об'єдналася після 16 років існування із УРСОЮЗОМ. Генрика Грефа від Щадниці, в якій колись працював Покійний, Івана Іванчука, який прощав бл. п. Петра Пуцила — касира УККА від його Екзекутиви, — Андрія Джулу — довголітнього приятеля По-

З глибоким смутком повідомляємо Родню, Приятелів і Знайомих, що в суботу, 26-го лютого 1972 р., по короткій недужі упокоївся в Сенті Петербурзі, Флориди

бл. л. інженер МЕТОДІЙ П. ПЕТРЕНКО

народжений 22-го травня 1890 року в селі Івахівки, обл. Полтава, Україна. Служба Божа відбудеться в п'ятницю, 3 березня о год. 9 рано в церкві св. Андрія в С. Бавид Бруку, Н.Дж., а тіла похорон на Українському Православному Цвинтарі там же.

В глибокому смутку: МАРІЯ — дружина П'ОП — син з дітьми ЛІЦІЯ — донька з дітьми

ШЕВЧЕНКОВІ ДУМИ І ПІСНІ

Анг. і укр. тексти Ціна 80 центів

„СВОБОДА” Jersey City, N.J. 07303 81-83 Grand Street

З невимовним жалем і в глибокому смутку ділимося болючою вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в п'ятницю 25 лютого 1972 року упокоїлася в Возі, прийнявши Найсвятіші Тайни, по довгій і тяжкій недужі на 71-ому році життя

НАША НАЙДОРОЖЧА МАМА, СЕСТРА І БАБУНЯ

БЛ. П.

СТЕПАНІЯ БОРЕЦЬКА З КВІТОВСЬКИХ

ПАНАХИДА буде відправлена у п'ятницю 3-го березня 1972 року о год. 8:30 вечора в похоронному заведенні Насевича при 109 East Tabor Road у Філадельфії, Па.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ почнуться в суботу 4 березня ц. р. о год. 8:30 рано з цього ж заведення до церкви св. о. Миколая при 24-ій і Поплар вулиці, і звідти тлінні останки Покійної будуть перевезені на вічний спочинок на Український Католицький Цвинтар на Факс Чейзі.

Про св. молитви за упокій душі Покійної щиро й сердечно просимо Рідних, Друзів, Знайомих та Парафіян

- горем прибиті
- Методій і Олександр — сини
 - Марія Борик — сестра
 - Євген і Іван Квітовські — брати в Україні
 - Зореслава і Петро — внуки
 - д-р Віктор і Оля Лебедовичі
 - Катря й Іван Сливки
 - Іванка й Осип Ворикі
 - Ірена і Володимир Ворикі
 - Константин й Осип Квітовські
 - Люба і Дануся Квітовські — братанки і братаниці
 - Дмитро Борецький з родиною в Україні — швагер
 - Посафат Борецький з родиною в Чехії — швагер
 - Ксенія Возняк з Борецьких в Україні — швагрова

Замість квітів на могилу Покійної просимо складати пожертви на Фонд Верховного Архiepіскопа Кардинала Носифа VII.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ — ВІДДІЛ ПАССЕЙК - КЛІФТОН, Нью Джерзі

— влаштовує — в неділю, 5-го березня, 1972 р. о год. 6-й вечора в Українській Централі при 240 Говп Евно в Пассейку

ШЕВЧЕНКІВСЬКУ АКАДЕМІЮ

- У ПРОГРАМІ:
- Святочну промову виголосить Яро Гадуняк.
 - В МІСТЕЦЬКІЙ ЧАСТИНІ: ДІВОЧИН ХОР „СВІТАН ЗІЛЛЯ” — диригент маестро Борис Садочевський.
 - ДЕКЛЯМАЦІЇ — Сумівка Ірина Халута і пластунка Рома Грбарчук.
- ПРОСИМО УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ ПАССЕЙКУ П ОКОРУТИ ЧИСЛЕННО ПРИВУТИ НА ЦЮ НАШУ НАЦІОНАЛЬНУ ВРОЧИСТІТЬ. ЦЮВ ГІДНО ЗВЕЛИЧАТИ НАРВІЛЬЩОГО СИНА УКРАЇНИ.
- ЕКЗЕКУТИВА

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ НЬО ЙОРК

П'ятниця, 3-го березня, год. 7:30 веч. З огляду на велике зацікавлення Громадянства відбудеться повторення вечора, присвяченого пам'яті композитора **БОГДАНА ВЕСОЛОВСЬКОГО** Програма буде доповнена новими творами композитора. Слово про його творчість: **Т. ТЕРЕН-ЮСЬКІВ**

З глибоким смутком повідомляємо, що дня 10-го лютого ц. р., по короткій недужі, упокоїлася в Возі на 96-ому році життя **НАША НАЙДОРОЖЧА МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ**

бл. п. ОЛЕНА СТИСЛОВСЬКА уроджена Бородайневич

дружина бл. п. о. Миколи Стисловського, пароха Дев'ятишк і Стрільського декана. **ПОХОРОН** відбудеться у Львові дня 12-го лютого ц. р. на Ліваському цвинтарі.

Поминальне Богослуження

буде відправлено в СУВОТУ, 4-го БЕРЕЗНЯ ц. р., о год. 7:20 ранку в церкві св. Юрія в Нью Йорку.

До участі в Богослужбі запрошують: СОФІЯ КОРОЛЮК — донька ІРИНА і МИХАЙЛО РИНАСЕВИЧ — внука з чоловіком ОЛЕНА і СТЕПАН — правнуки

Замість квітів на далеку могилу Дорогої Покійної складують: \$50.00 на „Церкву в потреби” та \$50.00 на церкву св. Івана Хрестителя в Гаггері, Н.Я. — донька Софія Королук \$25.00 на церкву св. Івана Хрестителя в Гаггері, Н.Я. — Ірина та Михайло Ринасевичі внука з чоловіком.

З НАГОДИ ВІДЗНАЧЕННЯ 5-ЛІТТЯ ІОНУВАННЯ ВІДДІЛУ ОЖ ОЧСУ В ПОНКЕРСІ, Н.Я.

в неділю, 5-го березня 1972 р. о год. 4-й по пол. в Українському Народнім Домі при 301 Паллісейд Евно відбудеться

КОНЦЕРТ ЛЕГКОГО ЖАНРУ

- виконавцями якого є:
- гуморист Іван Керницький-Ізер
 - Чоловічий квартет „Караваїна” — музичний керівник Богдан Безюк
 - Танцювальна Група „Кіш” — керівник Роман Строчицький
 - Програмою проводитиме п. Володимир Гейтши.
- ПРОСИМО ВСІХ ДО ЛАСКАВОЇ УЧАСТІ.
- УПРАВА

У 20-ліття існування Українського Співочого Товариства КОБЗАР у Філадельфії 5-го березня 1972

Год. 5:00 по пол

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

Мішаний Хор КОБЗАР Мистецький керівник і диригент: Д-р АНТІН РУДНИЦЬКИЙ При фортепіанні: РОКСОЛІЯНА ГАРАСИМОВИЧ Соліст: РОМАН РУДНИЦЬКИЙ

Квитки у передпродажі у крамниці ОРІОН, 4925 Old York Rd.

ПРИВ'ЯЧЕННЯ РОКОВИНАМ 80-ЛІТТЯ НАРОДИН БЛАЖЕННІШОГО ВЕРХОВНОГО АРХІЕПІСКОПА КАРДИНАЛА НОСИФА СЛІШОГО

Зал: La Salle College Olney Ave. & 20th St., Philadelphia

Увага!

ЛИЦЕМ ДО МОЛОДІ

Театральна Студія Молоді ПРИ ПАРАФЦІ СВ. ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ В ЧИКАГО ставить інсценізацію повісті А. ЧАЙКОВСЬКОГО

ЗА СЕСТРОЮ

60 ЮНИХ АРТИСТІВ — ОПІВИ — ТАНЦІ — ОРІГІНАЛЬНІ СТРОЇ Мист. керівник: Любомир Щепицький До численної участі у виставах запрошує Кредитова Кооператива „Самопоміч” в Чикаго, Ілл.

Увага!

НЕДІЛЯ 5-го березня 1972

КЛІВЛЕД Schaaf Junior High School — Parma

3:30 по пол.

СУБОТА 4-го березня 1972

ДІТРОЙТ Chadsey High Auditorium 6:30 вечора

А ВСЕ ТАКИ ВИХОДИМО!

(Закінчення зі стор. 2-ої)

„дискримінацію“ тут не можна говорити.

Отже виходить, що більшість наших студентів „не відкриває рота“ не так через брак матеріалів чи „страх перед професором“, а радше з інших мотивів, як недбайливість, відсутність охоти солідно попрацювати чи внаслідок комплексу меншовартості. Про це треба писати, а не закідати нам усім, що ми „туцюємо“, туцюють ті, що нічого не читають, ні за чим не слідкують, нічим не цікавляться, бояться своєї тіні і звикли плакати та нарікати на „вороженьків“.

Пані Пискір повинна знати, що в останніх роках такі дієсно зайшли ефективні зміни. От взяти як приклад АААСС. Ще вісім років тому ми там майже не існували. І домінуючим аспектом був виключно російський. Тепер ми там є діємо і будемо діяти. Нас уже перестали переочувати навіть тоді, коли думали, що не подобається. Три останні з'їзди АААСС були свідками присутності української теми, науковці і навіть, як у Денвері, виставки української книжки, яку влаштувало У-ІТ. Треба також мати на увазі, що нас там всього 32

члени і сподіватися більшого за такий короткий час несерйозно. Та мала група людей без жадної підтримки з боку українського суспільства зробила більше, як пані Пискір думас і знає.

Не тут поспіювати, чому російська історична школа стала домінуючою, але тут є час і місце пригадати нашій громаді, що ми маємо шанси надбати все те, що втратили або ніколи не посідали, себто поширити правду про Україну, при умові, що ми всі візьмемося за цю справу негайно і ефективно.

Одним словом, без фінансової підтримки кілька науковців не змінять все протягом ночі, але при щедрій фінансовій допомозі ми вже могли написати і видати кілька солідних праць з історії України і інших ділянок. Американські фундації і університети не поспішають фінансувати таких праць, зате велика українська громада може це легко зробити, відгукуючись на заклик наших науковців та професійних організацій.

Вступайте в члени

УНСоюзу!

ПРОВОКАЦІЯ — ГОЛОВНА ЗБРОЯ КГБ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Найвагоміше твердження деяких „совтологів“, що дозволило пересилати в СРСР посилення з одягом, навіть автомобілі і широка видача віз на відвідини рідних дискредитують лише бажанням більшовиків „виномпловувати“ з емігрантів американський і французький курсу валюту.

Немає сумніву, що, крім того, і то може в першу чергу, йдеться й про те, щоб запечатати уста емігрантам на критику совєтського режиму, відсувати їх від активної політичної діяльності і — на вербувати з-поміж них свідомих чи несвідомих співробітників, тримаючи як свого роду закладників їхніх рідних в СРСР. А несвідомий агент — це вже той емігрант, який задля добра і безпеки своїх рідних, повернувшись до Америки і кривлячи душою, вихваляє совєтські „досягнення“, отже, об'єктивно виконуючи роль совєтського пропагандиста.

Про випадки провокації супроти туристів і відвідувачів можна було не раз читати в українській і чужій пресі. Для цього фахівці з КГБ мають багато способів: „підкидання“ нелегальної літератури, „викривання“ антисовєтських розмов через підслуховні апарати, встановлені в готелях для туристів, шаптажовання туриста колісними зв'язками з ОУН, намагання „навізати контакти“ з дисидентами та ін.

Пересторогою для українських відвідувачів Совєтського Союзу є недавнє заарештування народженого в

Німеччині від українських батьків бельгійського підданого Ярослава Добоша. Цього студента Лювєнського університету, що його судитимуть, всупереч будь-якій логіці і всупереч міжнародному праву як „совєтського громадянина“ (!), закидають „ведення ворожої соціалістичною лавою діяльності“. Провокатори з КГБ, підготувавши судовий моштр - процес, заявляють у пресі, що в зв'язку з Ярославом Добошем „притягнуто до кримінальної відповідальності Івана Світличного — на вербувати з-поміж них свідомих чи несвідомих співробітників, тримаючи як свого роду закладників їхніх рідних в СРСР. А несвідомий агент — це вже той емігрант, який задля добра і безпеки своїх рідних, повернувшись до Америки і кривлячи душою, вихваляє совєтські „досягнення“, отже, об'єктивно виконуючи роль совєтського пропагандиста.

Не маючи змоги судити цих людей за те, що вони вимагають повернути в СРСР законність і додержуватися конституції, кагебіські провокатори зв'язують їх з бельгійським студентом українського роду, щоб проже той суд над усією українською політичною еміграцією, всіма „буржуазними націоналістами“, передусім бандерівцями. Вож Добоша, пишуть кагебіські провокатори в „Радянській Україні“, „прибув до СРСР для виконання влочинного завдання антирадянського центру ОУН - бандерівців, що перебуває на утриманні імперіалістичних розвідок“.

Знаючи методи слідства, як їх переводить КГБ, треба припускати, що Ярослав Добоша, відгородженого від усього світу тюремними мурами, вже піддавали і піддають „допитам“, „домеханіки“ та „психологічній жорстокості“ тортурам, щоб потім на підставі його „заявань“ спрешувати відповідне обвинування. Шодо цього КГБ має вже величезний досвід.

Арештування Ярослава Добоша повинно ще більше піднести хвилю протестів серед української еміграції, змобілізувати її для оборони всіх незаконно арештованих і переслідуваних в Україні — на терені міжнародних установах, у колах провідних політичних діячів і дипломатів західного світу.

Постійне і першочергове завдання українських журналістів і дослідників злочинної московсько-більшовицької системи — неупинно викривати перед світовою opinio і привертати до ганебного стовпа кагебіських провокаторів і їхніх зверхників у Кремлі.

Збірка Національного Датку УККА в 1971 році перевищила сто тисяч доларів

Український Конгресовий Комітет Америки подає Українському Громадянству Список Громад, очолених Відділами УККА, які впродовж 1971 року збирали на УНФонд 300 доларів і більше.

Минулорічна збірка перевищила СТО ТИСЯЧ доларів і досягла суми: 105,584.91 дол., а в місяці грудні 1971, було зібрано: 53,584.91 дол. Ця сума є найвищою у збірці Національного Датку за минулих 17 років.

Це говорить не лише про кількість зібраних грошей, але й про труди, жертвенність українців в Америці була і є дуже щедра і все залежить від організації збірки. Так, наприклад, в Західній Пеннсилвенії добра організація збірки збільшила суму в п'ять разів, порівнюючи з попередньою збіркою в 1970 році.

Вже список Відділів УККА був надрукований, як в Відділу в м. Сиракюзі, Н. Й., поступила додаткова сума збірки за рік 1971, яка загальною сумою в 3,000.00 доларів ставить цей зразковий Відділ на належне йому місце, після Боффало, Н. Й.

Ще й цього року ми маємо громади, які переводять майже стовідсоткове оподаткування своїх громадян, як Лорейн, Огайо; Вилліментик, Конн.; Пассейк — Кліфтон, Н. Дж.; Амстердам, Н. Й.; Менвилл — Сомервилл, Н. Дж.; і інші. Але, на жаль, є ще великі громади з малими сумами, де кількість жертводавців може легко подвоїтися.

На цьому місці висловлюємо признання і подяку всім тим, хто трудився над збіркою Національного Датку, бо без їх жертвенного труду не було б цього-річного успіху. Щира подяка і признання для жертводавців, бо без їх зрозуміння ваги громадських установ, якими є Відділи та Центральна УККА, не була б можлива їх кончатка, потрібна і корисна праця для великої справи ширити правду про Україну

Список Відділів УККА

ЯКІ В 1971 РОЦІ ЗБІРАЛИ НА УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД 300.00 І БІЛЬШЕ ДОЛАРИВ:

Table with 6 columns: Ч.п., Місцевість, Голова Відділу, Референт УНФонду, Сума в 1971, Сума в 1970. Lists various branches and their financial contributions.

Табеля впливів до УНФонду за час його 21-літнього існування

Table with 4 columns: Year, Amount, Year, Amount. Shows cumulative contributions from 1950-51 to 1960-61.

Advertisement for the film 'The Underdog' (Під чужим небом) showing a dog and text about the film's release.

Advertisement for 'Revolutionary Voices' featuring a graphic of a hand holding a torch and text about a book release.

Advertisement for the Ukrainian National Association (Укрїнський Народний Союз) regarding a bowling tournament.

Advertisement for a writing contest (Конкурс на найкращу українську писанку) with prize details.

Advertisement for the Ukrainian National Association (Укрїнський Народний Союз) regarding a scholarship (ПРИДІЛ СТИПЕНДІЯ).

Comic strip titled 'TARZAN' with panels showing Tarzan and his adventures.

Vertical strip of advertisements including 'ROMAN PARCEL SERVICE', 'Real Estate', 'Funeral Directors', and 'PETRO JAREMA'.